

معاون بهداشت وزارت بهداشت خبر داد

آغاز محدودیت هوشمند

تلاش‌ها برای کاهش مرگ‌ومیرهای کرونایی ادامه دارد و آخرین تصمیم وزارت بهداشت و تأکید مسئولان ستاد ملی مقابله با کرونا درباره افرادی که واکسینه نشده‌اند، قرنطینه هوشمند است به این معنا که افرادی که واکسینه نشده‌اند، نمی‌توانند در فضاهایی با تجمع بالا حضور پیدا کنند. به گزارش ایسنا، امروز کمال حیدری معاون بهداشت وزارت بهداشت با اعلام اجرای طرح محدودیت‌های هوشمند کرونا از امروز (۱۵ آذرماه) شرایط حضور در اماکن تجمعی را تشریح کرد. وی گفت: شرط ورود به اماکن تجمعی با این الزام همراه است که افراد واکسینه شده باشند تا کمترین احتمال انتقال ویروس وجود داشته باشد و راه بعدی اجازه حضور در مراکز تجمعی، داشتن تست PCR منفی است تا افراد مطمئن باشند که یا سیستم ایمنی آنها متعاقب تزریق واکسن قوی است و یا با انجام تست مطمئن شوند ناقل ویروس نیستند. او با اشاره به اینکه ممانعت از حضور افراد واکسن نزده و یا بدون تست منفی PCR در ذیل طرح محدودیت هوشمند کرونا است، اظهار کرد: طرح محدودیت هوشمند کرونا قرار بود از ابتدای آذرماه اجرایی شود ولی از آنجا که به‌دنبال پوشش ۷۰ درصدی واکسیناسیون بودیم، طرح دوبار به تعویق افتاد تا اینکه به پوشش منطقی رسیدیم و از نیمه آذر (امروز ۱۵ آذر) اجرایی خواهد شد. وی افزود: سامانه امید (سامانه مدیریت هوشمند کرونا) در اختیار سازمان‌ها و نهادها در شهرهای کشور برای اجرایی شدن قرار گرفته است. حیدری با اشاره به اجرای این طرح به شکل پایلوت در ۳ استان قزوین، آذربایجان غربی و کردستان، بیان کرد: گزارش‌های اجرای پایلوت طرح نشان داد با برقراری سامانه امید تعدادی موارد مثبت مبتلا به کرونا که برای گرفتن بلیت حمل‌ونقل عمومی اقدام کرده بودند، شناسایی شدند و ما هم دنبال همین هستیم که افراد آلوده وارد اماکن تجمعی نشوند. وی افزود: از طرفی با اجرای پایلوت طرح، نقاط ضعف را شناسایی کرده و در فرصت پیش آمده به رفع آنها پرداختیم. می‌خواهیم این سامانه بستری باشد تا هوشمندانه فعالیت‌های اجتماعی را جهت کنترل ویروس، رصد کنیم.

اثبات کارآمدی هرپدیده دست‌ساخته یا دستورالعملی، از برچسب «هوشمند» استفاده شود و نمونه مؤخر و متواتر آن قوانینی است که می‌کوشد شیوع کرونا در جوامع مختلف را مهار کند. ضوابطی چون شناسایی و ردیابی مبتلایان و قرنطینه آنها، وضع جریمه و محدودیت میدان فعالیت برای واکسن‌نژده‌ها یا ممنوعیت‌های تردد و تجمع، از جمله این مقرراتی است که با اندکی تفاوت از سوی بسیاری دولت‌ها دنبال می‌شود، اما واقعیت این است که نمونه کاملاً موفق آن حتی در کشورهایی که زیرساخت‌های لازم اجرایی و نظارتی دارد، بسیار کم‌شمار است.

اگرچه می‌توان برای این وضعیت، علت‌های متعددی برشمرد اما شاید اصلی‌ترین عامل، قانع نشدن آحاد جامعه از آیین‌نامه‌های ارتباط‌گریزی است که اگرچه در حوزه شناختی قابل دفاع است، اما جز در موارد اجبار و اضطرار وارد حیطه رفتاری نمی‌شود. آنچه اعمال این قوانین را بغرنج‌تر کرده است، وابستگی نتیجه به رعایت ضوابط از سوی اکثریت قریب مطلق یک جامعه در بازه زمانی طولانی است که بازهم تضمین‌کننده نتیجه پیش‌فرض نیست؛ چون با ویروسی مواجه است که مرزهای جغرافیایی از ورودش جلوگیری نمی‌کند و همین خصیصه، کرونا را تبدیل به معادله‌ای حل‌نشدنی کرده است.

واقعیت این است که تا اینجای کار انتظار برای تغییر رفتار این ویروس مرموز بی‌نتیجه بوده است و کماکان همانند مثل معروف آن مدعی پیامبری که وقتی دید درخت به سمت او حرکت نمی‌کند او «متواضعانه» به سوی درخت حرکت کرد، تغییر رفتار افراد، منطقی‌ترین گزینه است. گزینه‌ای که تضمین‌گانی چون جایزه برای واکسن و تهدیداتی چون محروم کردن خاطیان از کلونی‌های بزرگ و کوچک آن را اگر نه «بی‌اثر»، حداقل «کم‌اثر» ساخته است. البته به موازات گسترش واکسیناسیون، قلمرو ویروس تاجدار و فعلاً فاتح زمین کوچک‌تر و کوچک‌تر می‌شود، اما همان‌طور که «بهرتر شدن» شکندگی و فریبندگی یک التیام موقت است و با «خوب شدن» فاصله زیادی دارد، «مهار» کووید-۱۹ با «نابودی» آن نیز تبعات متفاوت و قابل تأملی به‌دنبال خواهد داشت. در چنین شرایطی است که کشورها می‌کوشند در بهترین وضعیت «افکار» عمومی را به پذیرش قواعد سیال و متغیر مجاب کنند، اما به نظر می‌رسد مادام که «عواطف» یا «احساسات» افراد با دنیای تازه سازگار نشود، کاری از قواعد سخت‌گیرانه ساخته نیست و حتی اگر نعل به نعل هم پیاده شود، نهایتاً انسان‌هایی مصون از کرونا اما رنجور باقی خواهد گذاشت.

مگر اینکه «هوشمندی» و «هوش» یاری توان همدیگر را مضاعف کرده و پایان داستان اپیدمی را مانند پایان رمان معروف «کوری» بازسازی کنند.

هوشمندی و «هوش» یاری

«چارلز داروین» زیست‌شناس انگلیسی که بیش از هر چیز به نظریه «تکاملی» و البته جنجالی‌اش مبنی بر اجداد مشترک انسان و جانوران شناخته می‌شود، فرضیه‌ای درباره نقش هیجانات و عواطف در رفتار سازگاران افراد مطرح کرد که اگرچه در زمان خود مورد توجه جدی قرار نگرفت، اما پایه و اساس تفکری شد که ۸۰ سال بعد تحت عنوان «هوش عاطفی» یا «هوش اجتماعی» ظهور یافت. این تعبیر جدید خیلی زود دیدگاه سنتی درباره «هوش» را تکمیل کرد. مباحث آشنا درباره «هوش علمی» و «هوش هیجانی» یا IQ و EQ ناظر به همین مقوله است که بعدها از سوی «دانیل گلمن» تئوریزه شد. او تعریف تنگ‌نظرانه از هوش که آن را موهبتی خدادادی و تغییرناپذیر توصیف می‌کرد، تغییر داد و توانایی درک «بروز» یا «کنترل» عواطف و احساسات را در دایره «هوش عاطفی» گنجانده که در نهایت به تنظیم روابط فرد با دیگران منجر می‌شود. همین انگاره بود که از تراژدی انسان‌های «هوشمند بداقبال» رمزگشایی کرد؛ یعنی همان افرادی که به‌گفته حافظ «اهل فضل و دانشی» هستند که زمام مراد به‌دست آنها نیست.

اگرچه هیچ ترازو و میزان عینی‌ای وجود ندارد که سهم رضایت‌مندی و توفیقات فرد از بهره هوش علمی و هیجانی را با اعداد و ارقام قابل آزمایش تعیین کند، اما نمی‌توان سرگذشت و سرنوشت هزاران انسان دانشمند و اندیشمند را نادیده گرفت که نبوغ ذاتی‌شان برای زندگی شخصی و اجتماعی دستاوردی جز سرخوردگی و ناکامی نداشت؛ چنانکه «تیرزیاس» پیشگوی نابینا و دانای کل نمایشنامه «اودیپوس» سوفوکل به زیبایی و اختصار خردمندی بدون فایده را «دردمندی» دانست و البته خود نماد بی‌عیب و نقص آن بود. بر اساس همین دانسته‌ها و دریافته‌هاست که امروز می‌دانیم زیست رضایت‌مندانه جز از مسیر مؤلفه‌های هوش هیجانی نمی‌گذرد که علاوه بر اینکه تنظیم‌کننده احساسات فردی هستند، روابط عاطفی، خانوادگی، کاری، و... را مدیریت و هدایت می‌کند.

آموزه‌ها درباره اهمیت انواع هوش است که امروز سبب شده برای

آخرین آمار کرونا در جهان

مبتلایان

۹۴۳،۱۳۱،۲۶۶ نفر

قربانیان

۱۸۱،۲۷۱،۵ نفر

بهبودیافتگان

۳۰۷،۳۹۰،۷۶۶ نفر

رکوردداران کرونا

کشور	مبتلایان	قربانیان
ایالات متحده	۴۹۰،۹۶۹،۸۵۶ نفر	۸۰،۷۶۳ نفر
هند	۳۴،۶۴۱،۵۶۱ نفر	۴۷۳،۵۳۷ نفر
برزیل	۲۲،۱۴۳،۰۹۱ نفر	۶۱۵،۶۷۴ نفر
انگلیس	۱۰،۴۶۴،۳۸۹ نفر	۱۴۵،۶۰۵ نفر
روسیه	۹،۸۰۱،۶۱۳ نفر	۲۸۱،۲۷۸ نفر
ترکیه	۸،۹۰۱،۱۱۷ نفر	۷۷،۸۳۰ نفر
فرانسه	۷،۹۱۷،۲۶۴ نفر	۱۱۹،۵۳۵ نفر
آلمان	۶،۱۷۹،۸۳۹ نفر	۱۰۳،۶۰۴ نفر
ایران	۶،۱۳۷،۸۲۱ نفر	۱۳۰،۲۷۷ نفر
آرژانتین	۵،۳۴۰،۶۷۶ نفر	۱۱۶،۶۴۶ نفر